

Morze Północne

1. G C G G C G Słuchajcie morscy bracia, jak w linach śpiewa wiatr
a D O strasznym losie majtka co zwał się Jan van Dyck
G C G G C G Pod nogą pokład chwiejny, portowych tawern gwar
a G e Północne Morze wokół i przyjaźń w szklance grogu
a D G Bogactwo tylko takie znał
G C G G C G

2. G C G G C G Dowodził nim kapitan co morski zgłębił fach,
a D Pochodził z Amsterdamu i piękną córkę miał
G C G G C G Niejeden więc marynarz u stóp jej serce kładł,
a G e Kapitan był jak Morze Północne, zimne morze
a D G Żadnemu chłopcu nigdy nie był rad.
G C G G C G

3. G C G G C G A gdy hiszpańskich królów z Holandii wygnał lud,
a D Kapitan powiódł okręt swój, strzec Amsterdamu wrót
G C G G C G Jesienny czas już nastał, świat cały tonął we mgle,
a G e Wtem z masztu ktoś zawołał: hiszpański widzę okręt
a D G Krzyknęli więc: Hiszpanom śmierć!
G C G G C G

4. G C G G C G Usłyszał to kapitan, na pokład spieszenie zbiegł
a D Znak krzyża skreślił szpadą i tak załodze rzekł
G C G G C G Ten z was, co wrogi okręt na morza pośle dno,
a G e Zostanie nagrodzony bogactwem niezmierzonym,
a D G Za żonę pojmie córkę mą.
G C G G C G

5. G C G G C G Spojrzeli na grzywacze i w oczach mieli strach,
a D Gdy nie chce nikt — ja pójdę! — powiedział Jan van Dyck
G C G G C G W jesienne morze skoczył, popłynął poprzez toń,
a G e Łaskawe bądź mi morze i ocal mnie Boże
a D G Szepnął dziurawiąc galeonu dno.
G C G G C G

6. G C G G C G Wśród fal Jan znowu płynie, gdzie okręt czekać miał
a D Wtem widzi, że jego okręt wziął kurs na Amsterdam
G C G G C G Oszukał go kapitan, miast córki śmierć mu dał,
a G e Dokoła tylko Morze Północne, zimne morze
a D G I ludzkiej zdrady gorzki smak.
G C G G C G